

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 49.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392605840/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Ja, det siger vi også Tak for. Gå nu hen og leg med Anton,» Fader gav Tue et Puf og vendte sig så om mod Birte og begyndte dæmpet at snakke med hende. Tue hørte noget om: «Han går jo helt alene nu — kommer allfor langt fra Livet og vænner sig til at blive egenkærlig og sær — og egenkærlig må min Dreng sidst af alt blive.»

Han vilde høre mere, men da stak Anton sine Cigarkasser frem imod ham:

«Det er Skive,» sagde han.

Tue vidste, at det hed Skibe og fik en lille Smule Foragt for ham, men samtidig svandt Frygten; han havde da også, helt siden han kom ind i den lave Stue, hvor der var så lunt og duftede af Timian og Puddersukker, følt et eget venligt Velbehag. Dog holdt han godt fast i Faders Skøde, inden han vovede sig frem.

«Hvor sejler de?» spurgte han hurtigt.

«I Grøften udenfor — dér, hvor du fil i,» forklarede Anton og rettede på Sejlene.

Tue slap Fader og kom længere frem. «Ja, om Sommeren, når der er Vand på Åen,» vedblev Anton.

«Ude på Fjorden» — begyndte Tue, men stoppede så brat.

«Ja, dér sejler de rigtige Skive,» fuldførte Anton.

«Dem kan jeg se fra Fa'rs Kontor.»

«Ih nej, kan du det — kom nu, så skal du se.»

Tue så prøvende på ham og tilbage til Fader, som stadig talte med Birte, der smilede og glattede sit sorte Forklæde — så stod han henne ved Klappbordet og kiggede ned i Cigarkasserne, mens Anton forklarede og med sin tykke, røde Finger viste, hvor Kahytten var og hvor Roret og hvor Kompasset. Og Tue så det alt sammen dernede, skønt der bare var Pinde og Klude — han var jo selv så vant til at digte Liv i alt. Men han måtte beundre Antons indgående Kendskab til alt det praktiske Skibet vedrørende.